

Vonnisnummer / Griffinummer 2021/ 2262
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 22 juni 2021
Naam van de beklaagde(n)
Systeemnummer parket 16RG37327 Dossiernummer 16G037327 Notitienummer parket GE/G/66/97/308/2016

rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen, afdeling
Gent
Kamer G30DI

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het **openbaar ministerie** tegen:

1. ²⁷⁵⁶
wonende te _____ zaakvoerder, geboren te _____ op
RRN _____
2. ²⁷⁵⁷
ondernemingsnummer _____ met maatschappelijke zetel te _____

beklaagd van:

A

de eerste en de tweede

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning,

op het perceel gelegen te _____ kadastraal gekend als _____ en
eigendom van de stad _____
(voorheen _____
eigendom van _____ ondernemingsnummer _____ met maatschappelijke
zetel te _____

bouwwerken te hebben verricht zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

a) het optrekken of plaatsen van een constructie

meer bepaald

in strijd met de vergunning afgeleverd op 07.08.2012 door het College van Burgemeester en Schepenen van de stad

1. verhardingen en parkeerplaatsen niet in overeenstemming met de vergunning te hebben aangebracht wat betreft locatie en materiaalgebruik

2. t.h.v. de garages van de Melkerij geen dolomiet te hebben aangebracht

3. de ondergrondse drainage niet in overeenstemming met de vergunning te hebben aangebracht

4. de beplanting niet volgens het groenplan te hebben aangebracht

te **op niet nader te bepalen data in de periode van 01.01.2016 tot 28.04.2016**

5. een luifel te hebben geplaatst aan de west- en zuidgevel

te **op niet nader te bepalen datum in de periode van 01.06.2016 tot 01.08.2016**

met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen, ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden bij de uitoefening van hun beroep, namelijk de eerste als zaakvoerder van een aannemingsbedrijf, de tweede als aannemingsbedrijf;

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° en al. 2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

PROCEDURE

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaardingen werden regelmatig betekend.

De dagvaarding werd overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid te Gent (art. 6.3.1.§6 VCRO). Zij vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de telastlegging en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheken.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

2. De beklaagden werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 5 juni 2018.

Bij tussenvonnissen van 5 juni 2018 werd meester _____ advocaat te _____ aangesteld als lasthebber ad hoc voor de tweede beklaagde.

Er werden conclusietermijnen bepaald en de behandeling van de zaak werd uitgesteld naar 4 september 2018.

Vervolgens werd de zaak op verzoek van de verdediging talrijke malen uitgesteld omdat er onderhandeld werd met het openbaar ministerie over een minnelijke schikking en met het college van burgemeester en schepenen over een regularisatievergunning.

3. De rechtbank nam op 22 juni 2021 kennis van:

- de herstellvordering van de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur;
- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door substituu-
procureur des Konings;
- het verweer van de eerste beklagde, bijgestaan door meester advocaat
te in plaats van meester
advocaat te ;
- het verweer van de tweede beklagde, vertegenwoordigd door meester
, advocaat te als advocaat van de lasthebber ad
hoc, meester , advocaat te ;
- het negatief advies van het openbaar ministerie over de door de eerste beklagde
gevraagde opschorting van uitspraak van veroordeling.

STRAFRECHTELIJK

Feiten

4. De tweede beklagde is eigenaar van een perceel aan de te De eerste beklagde is bestuurder van de tweede beklagde.

De percelen zijn volgens het gewestplar (K.B. 24-03-1978) gelegen in een gebied voor ambachtelijke bedrijven en KMO's en deels in woongebied.

De percelen zijn ook gelegen in het BPA nr. , in de zone voor wonen, wegenis en bomenrij.

Op 7 augustus 2012 verleende het college van burgemeester en schepenen aan de een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een serviceresidentie ' - 4 gebouwen met 49 serviceresidenties en een dienstencentrum met restaurant.

5. Op 28 april 2016 stelde de gemeentelijk controleur vast dat door de in strijd met

de stedenbouwkundige vergunning van 7 augustus 2012 volgende handelingen werden uitgevoerd/niet uitgevoerd:

- aanbrengen van verhardingen en aanleggen van parkeerplaatsen die zowel wat betreft de plaats(ing) als het materiaalgebruik niet in overeenstemming zijn met de afgeleverde stedenbouwkundige vergunning;
- niet aanbrengen van dolomiet (t.h.v. de garages van de Melkerij);
- het aanbrengen van ondergrondse drainage niet in overeenstemming met de stedenbouwkundige vergunning;
- niet aanbrengen van beplantingen volgens het groenplan.

Op 3 mei 2016 schreef het stadsbestuur naar _____ :

'Zoals aangekondigd in ons schrijven van 20 januari jongstleden, werd op 28 april 2016 een proces verbaal opgemaakt voor de bouwwerken die in tegenspraak met de afgeleverde stedenbouwkundige vergunning, op gronden die eigendom zijn van de stad en van de _____, werden uitgevoerd. Gelieve dit proces verbaal in bijlage te vinden.

Het proces verbaal werd mede opgemaakt omdat U ondanks het constructief te noemen overleg van de laatste weken, te kennen hebt gegeven dat u op korte termijn geen verdere acties zult ondernemen om de toegangsweg naar behoren en conform een bouwvergunning af te werken.

We wijzen nogmaals op het feit dat uw project momenteel voor de toegankelijkheid aangewezen is op een strook grond die eigendom is van de stad. Dit kan uiteraard slechts indien U conform de vergunningen en de afspraken handelt.'

Op 6 juni 2016 werd de eerste beklagde verhoord. Hij verklaarde:

'Ik neem kennis van de reden tot verhoor en verleen mijn volledige medewerking. Als zaakvoerder van de _____ gevestigd te _____ ben ik gemachtigd een rechtsgeldige verklaring af te leggen.

Ik betwist de inhoud van het opgestelde proces-verbaal, om volgende redenen.

1° Het project waarvan sprake is nog in uitvoering en het opstellen van een dergelijk proces-verbaal is op zijn minst voorbarig en lichtzinnig.

2° Stad _____ is in de fout, wegens het niet toepassen van een overeenkomst, stad _____ met betrekking tot stadsontwikkelingsproject _____ van 19/03/2007.

3° Staa _____ is zelf in fout, wegens het niet toepassen van de richtlijnen van de bouwvergunning referte _____ waarin gesteld wordt dat de verdeling van de kosten voor de weg die op stadsdomein wordt aangelegd deel uitmaakt van een afzonderlijke overeenkomst.

4° Stad _____ laat na in te gaan op vraag van mijn advocaat om een vergadering over deze materie te beleggen.

Ik heb mijn verdediging toevertrouwd aan advocaat _____ die mijn belangen zal verdedigen.'

Op 4 januari 2017 werd de beklagde opnieuw verhoord en verklaarde:

'Inzake de stedenbouwkundige overtreding te _____

kan ik jullie diensten het

volgende verklaren.

Als zaakvoerder van de met maatschappelijke zetel te ben ik gemachtigd een rechtsgeldige verklaring af te leggen.

Ikzelf heb ingestaan voor de opdrachten uit te laten voeren.

is eigenaar van de gronden waarop de werken werden uitgevoerd.

De werken werden uitgevoerd in de zomer van 2016, ik vermoed juni of juli.

Er was geen architect die toezicht hield op de werken.

De aannemer betreft gevestigd te

Ik had geen idee dat daarvoor, zijnde een wegneembare luifel een vergunning nodig was. Indien dit nodig is zal ik een regularisatiedossier indienen. Ik denk dan ook dat het aan de firma is om mij hieromtrent in kennis te stellen dat hiervoor een stedenbouwkundige vergunning voor nodig was.'

6. Op 25 oktober 2016 vorderde het college van burgemeester en schepenen het herstel door het uitvoeren van aanpassingswerken, meer bepaald:

1. uitvoeren van de toegangswegen hetzij conform de toegestane vergunning, hetzij conform de nieuw in te dienen vergunningsaanvraag,
 2. uitvoeren van het groenplan,
 3. verwijderen van de 2 luifels,
- en dit binnen een termijn van 6 maanden onder verbeurte van een dwangsom van 200 euro.

7. Op 18 mei 2020 werd door de gemeenteraad een dading goedgekeurd tussen de stad en

De dading beëindigde het geschil rond de uitvoering van de wegeniswerken. Als wegbeheerder stelde de stad vast dat deze niet werd aangelegd volgens de overeenkomst van 19 maart 2007.

8. Op 16 maart 2021 verleende het college van burgemeester en schepenen een omgevingsvergunning tot het regulariseren van verhardingen en groenvoorzieningen en het verwijderen van twee luifels.

Beoordeling

9. Sinds 1 maart 2018 is het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning in werking. De VCRO werd grondig gewijzigd.

De feiten zijn echter (nu) onder artikel 6.2.1. VCRO strafbaar gebleven.

10. De telastleggingen werden niet betwist en zijn bewezen.
De verzwarende omstandigheid is eveneens bewezen.

11. Op 31 juli 2018 trad de wet van 11 juli 2018 tot wijziging van het Strafwetboek en de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering wat de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen betreft in werking.

Artikel 2 van die wet vervangt artikel 5 van het Strafwetboek. Daarmee werd de decumulregeling van het tweede lid van artikel 5 afgeschaft.

Artikel 5 Strafwetboek bepaalt nu:

Een rechtspersoon is strafrechtelijk verantwoordelijk voor de misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, zoals blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd.

Met rechtspersonen worden gelijkgesteld:

1° tijdelijke handelsvennootschappen en stille handelsvennootschappen;

2° vennootschappen bedoeld in artikel 2, § 4, tweede lid, van het Wetboek van Vennootschappen, alsook handelsvennootschappen in oprichting;

3° burgerlijke vennootschappen die niet de vorm van een handelsvennootschap hebben aangenomen.

De strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de rechtspersonen sluit die van de natuurlijke personen, die daders zijn van dezelfde feiten of eraan hebben deelgenomen, niet uit.

Het oude artikel 5 bevatte een strafuitsluitende verschoningsgrond ten gunste van de persoon die de minst zware fout had begaan wanneer het misdrijf niet wetens en willens werd gepleegd.

Gelet op artikel 2 Strafwetboek blijft wat betreft feiten gepleegd vóór 31 juli 2018 de decumulregel van toepassing als meest gunstige toestand voor de beklaagde die de fout niet wetens en willens zou hebben gepleegd en evenmin de 'zwaarste fout' pleegde.

12. Krachtens het oude artikel 5 Strafwetboek is een rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd.

De gepleegde misdrijven hebben een intrinsiek verband met de verwezenlijking van het doel of de waarneming van de belangen van de vennootschap of zijn voor haar rekening gepleegd. De vennootschap heeft doelbewust de stedenbouwkundige regels niet nageleefd.

Cumulatie in de vervolging van rechtspersonen en natuurlijke personen is mogelijk. Wanneer de geïdentificeerde natuurlijke persoon het misdrijf wetens en willens heeft gepleegd, dan kan hij samen met de rechtspersoon veroordeeld worden (art. 5, tweede lid, Sw.).

Uit het dossier blijkt dat de eerste beklaagde bestuurder is en de beslissingsmacht had in de tweede beklaagde.

Hij pleegde het misdrijf wetens en willens. Wetens in de zin dat hij kon weten dat hij een misdrijf pleegde, en willens, in de zin dat hij zich niet op een rechtvaardigingsgrond kan beroepen. De eerste beklaagde kan dus samen met de rechtspersoon worden vervolgd en veroordeeld.

Straf

13. De feiten kunnen worden bestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en met een geldboete van 26 tot 400.000 euro of met één van die straffen alleen in hoofde van een natuurlijke persoon, en, ingevolge art. 7bis en 41bis §1 Strafwetboek met een geldboete van 500 tot 800.000 euro in hoofde van een rechtspersoon.

In geval van verzwarende omstandigheid is de minimumstraf echter een gevangenisstraf van 15 dagen en/of een geldboete van 2.000 euro in hoofde van een natuurlijke persoon (en een geldboete van 2.000 euro in hoofde van een rechtspersoon).

14. De bewezen verklaarde feiten zijn de uitvoering van een zelfde strafbaar opzet zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd.

15. Het openbaar ministerie vorderde geldboetes van 4.000 euro.

16. De rechtbank gaat niet in op de vraag van de eerste beklagde om hem de gunst van de opschorting van de uitspraak van veroordeling te verlenen.

De straf moet doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn. Zo staat het ook in artikel 5 van Richtlijn 2008/99/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 inzake de bescherming van het milieu door middel van het strafrecht.

De beklagden zijn professionelen en stelden het eigen economisch belang boven het belang dat de gemeenschap heeft bij een goede ruimtelijke ordening.

Zij handelden ook uitgaande van de stoutmoedige en verwerpelijke opvatting dat bouwmisdrijven en het herstel ervan niet ernstig worden genomen en dat éénmaal opgericht de illegale constructies wel geregulariseerd, en minstens niet zullen verwijderd worden.

Het is duidelijk dat de beklagden ook een afweging maakten van pakkans en economisch voordeel.

De op te leggen straf moet duidelijk maken dat de naleving van de regels ter bescherming van de ruimtelijke ordening ernstig genomen moet worden en dat de beklagden zich niet ongestraft boven de wet kunnen stellen.

Een geldboete moet ook van die aard zijn dat zij ontmoedigt nog langer de wet te overtreden of aanzet tot een afweging van pakkans en economisch voordeel.

Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklagden veroorzaakt wordt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie brengt voor de

gemeenschap een grote kost met zich.

Bij het bepalen van de geldboeten wordt ook rekening gehouden met de omvang van de inbreuken, de lange duur ervan en het financiële voordeel.

Door de misdrijven vervalsten de beklaagden ook de concurrentie met bedrijven die wel de nodige inspanningen doen om de regels na te leven.

De hierna bepaalde geldboeten zijn doeltreffend, evenredig en afschrikkend.

De rechtbank hield daarbij ook rekening met de financiële draagkracht van de beklaagden enerzijds, en met het gunstig strafrechtelijk verleden anderzijds.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

17. Op 25 oktober 2016 vorderde het college van burgemeester en schepenen het herstel door het uitvoeren van aanpassingswerken, meer bepaald:

1. uitvoeren van de toegangswegen hetzij conform de toegestane vergunning, hetzij conform de nieuw in te dienen vergunningsaanvraag,
 2. uitvoeren van het groenplan,
 3. verwijderen van de 2 luifels,
- en dit binnen een termijn van 6 maanden onder verbeurte van een dwangsom van 200 euro.

Op 23 maart 2017 verleende de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid een positief advies.

18. Het herstel werd inmiddels uitgevoerd of de inbreuken werden geregulariseerd.

BIJDAGEN en KOSTEN

19. De beklaagden moeten worden veroordeeld tot de gerechtskosten zoals hierna begroot.

20. De beklaagden moeten een bijdrage betalen voor de financiering van het “Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders” (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 200 euro (met opdecimen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

21. De beklaagden moeten een bijdrage betalen voor de financiering van het "Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand" (artikel 4 § 3 en artikel 5 §§ 1 en 1 van de Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand). Deze bijdrage bedraagt 20 euro.

22. De beklaagden moeten ook een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 50 euro.

BURGERRECHTELIJK

23. Ingevolge artikel 4 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering (VTSv) moet de rechtbank de burgerlijke belangen ambtshalve aanhouden.

Om deze redenen, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 1, 2, 3, 5, 7, 7bis, 38, 39, 40, 41, 41bis, 65, 66, 100 Strafwetboek;
alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis

de rechtbank, oordelend **op tegenspraak**,

STRAFRECHTELIJK

Veroordeelt voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde telastleggingen A.1 tot en met A.5 samen tot een **geldboete van 24.000 euro**, zijnde 4.000 euro vermeerderd met 50 opdecimen, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** van dit vonnis voor **12.000 euro**, zijnde 2.000 euro vermeerderd met 50 opdecimen, van de opgelegde geldboete voor de duur van 3 jaar.

Veroordeelt tot betaling van de **bijdrage** tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt hem tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.

Veroordeelt hem tot betaling van de **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van 50 euro.

Veroordeelt voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde telastleggingen A.1 tot en met A.5 samen tot een **geldboete van 24.000 euro**, zijnde 4.000 euro vermeerderd met 50 opdecimen.

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** van dit vonnis voor **12.000 euro**, zijnde 2.000 euro vermeerderd met 50 opdecimen, van de opgelegde geldboete voor de duur van 3 jaar.

Veroordeelt tot betaling van de **bijdrage** tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt haar tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.

Veroordeelt haar tot betaling van de **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van 50 euro.

KOSTEN

Veroordeelt en hoofdelijk tot de **gerechtskosten** voor het openbaar ministerie, begroot op 281,46 euro.

BURGERRECHTELIJK

Houdt ambtshalve de burgerrechtelijke belangen aan.

Dit vonnis is gewezen te Gent door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, dertigste correctionele kamer, samengesteld uit voorzitter, en door hem uitgesproken in buitengewone openbare terechtzitting op **22 juni 2021**, met bijstand van griffier, en in aanwezigheid van substituut-procureur des Konings.